

Strategie udržitelného rozvoje a výuka na VŠ **Anotace příspěvku**

Václav Mezřický, Právnická fakulta UK, Praha

Strategie udržitelného rozvoje České republiky, stejně tak jako Strategie UR Evropské unie, představují konkrétní vyjádření směrů a postulátů UR a měly by tak být východiskem teoretických i k praxi obrácených úvah o podstatě a problémech tohoto konceptu.

Základním poučením, které z něho plyne, je to, že se pohybujeme v limitním světě, a to nejen ve smyslu environmentálním, ale také ekonomickém a sociálním.

Poznání limitovanosti podmínek života společnosti by mělo ovlivňovat teorii i praxi zejména upozorněním, že žádné technologické koncepty nemohou nahradit nezbytnost změn chování člověka. Udržitelný rozvoj je tedy výzvou nejen inovativním schopnostem lidského rozumu, ale – a možná nejpodstatněji – rozvíjení nové etiky. Historicky vzato se opouští řada konceptů, vyvinutých od doby osvícenství po dnešek.

Univerzity by se měly stát místem, které klade otázky, jež z této změny vyplývají, ale i místem, kde se na ně hledají odpovědi. Platí to nejen pro směry společenskovední výuky, ale i pro směry technického charakteru.